

Н. Світличній

Іван Світличний

У світі пошесті і змору,
Німотності і глухоти,
Де мудрі муштрою менти
Лінчують душі без розбору, —

Там пісня, витвір висоти,
Свободи й пружного простору,
Шугнула вільним птахом вгору,
У вир! У небо! У світи!

Ривком відчаєного тіла
Роковано залебеділа
В святій готовності офір,

Та, браконьєрським залпом в небо
Підтята — легендарний лебідь, —
Упала на тюремний двір.